Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (andra avdelningen)

den 7 april 2022*

”Begäran om förhandsavgörande – Unionens tullkodex – Upphörande av tullskuld – Varor som olagligen förts in i unionens tullområde – Beslag och förverkande – Direktiv 2008/118/EG – Punktskatter – Direktiv 2006/112/EG – Mervärdesskatt – Beskattningsgrundande händelse – Utkrävbarhet”

I mål C-489/20,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litauens högsta förvaltningsdomstol) genom beslut av den 30 september 2020, som inkom till domstolen den 2 oktober 2020, i målet

UB

mot

Kauno teritorinė muitinė

ytterligare deltagare i rättegången:

Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos Finansų ministerijos

meddelar

DOMSTOLEN (andra avdelningen)

sammansatt av ordföranden på första avdelningen A. Arabadjiev, tillika tillförordnad ordförande på andra avdelningen, samt domarna I. Ziemele, T. von Danwitz (referent), P.G. Xuereb och A. Kumin,

generaladvokat: E. Tanchev,

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

efter det skriftliga förfarandet,

* Rättegångsspråk: litauiska.

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

– Litauens regering, genom K. Dieninis och V. Kazlauskaitė-Švenčionienė, båda i egenskap av ombud,

– Italiens regering, genom G. Palmieri, i egenskap av ombud, biträdd av G. Albenzio, avvocato dello Stato,

– Europeiska kommissionen, genom F. Clotuche-Duvieusart och J. Jokubauskaitė, båda i egenskap av ombud,

och efter att den 6 oktober 2021 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artikel 124.1 e i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 269, 2013, s. 1, och rättelse i EUT L 241, 2021, s.13) (nedan kallad unionens tullkodex), artikel 2 b och artikel 7.1 i rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG (EUT L 9, 2009, s. 12), samt artikel 2.1 d och artikel 70 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 2006, s. 1) (nedan kallat mervärdesskattedirektivet).

2 Begäran har framställts i ett mål mellan UB, klagande i det nationella målet, å ena sidan, och Kauno teritorinė muitinė (regionala tullkontoret i Kaunas, Litauen) och Muitinės departamentas prie Finansų ministerijos (tullavdelningen vid finansministeriet, Litauen), å andra sidan. Målet rör det regionala tullkontorets beslut om fastställande av de belopp avseende punktskatt respektive mervärdesskatt som UB är skyldig att betala till följd av att cigaretter olagligen förts in till Litauen från Belarus.

Tillämpliga bestämmelser

Unionsrätt

Unionens tullkodex

3 I artikel 42.1 i unionens tullkodex föreskrivs följande:

”Varje medlemsstat ska fastställa sanktioner för överträdelser av tullagstiftningen. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.”

4 I artikel 79 i unionens tullkodex, med rubriken ”Tullskuld som uppkommer genom bristande efterlevnad”, föreskrivs följande:

”1. För varor som omfattas av importtull ska en tullskuld vid import uppkomma genom bristande efterlevnad av något av följande:

a) En skyldighet enligt tullagstiftningen som rör införsel av icke-unionsvaror i unionens tullområde, undandragande från tullövervakning eller befordran, förädling, lagring, tillfällig lagring, tillfällig införsel eller bortskaffande av sådana varor inom det området.

…”

5 I artikel 124 i unionens tullkodex, med rubriken ”Upphörande”, föreskrivs följande:

”1. Utan att det påverkar tillämpningen av gällande bestämmelser om de fall när ett import- eller exporttullbelopp som svarar mot en tullskuld inte uppbärs på grund av att gäldenärens insolvens har fastställts på rättslig väg, ska en tullskuld vid import eller export upphöra på något av följande sätt:

…

e) Om varor som omfattas av import- eller exporttullar förverkas eller beslagtas och samtidigt eller därefter förverkas.

…

2. I de fall som avses i punkt 1 e ska tullskulden emellertid, vid tillämpning av sanktioner för tullöverträdelser, inte anses ha upphört om import- eller exporttullar eller förekomst av en tullskuld enligt en medlemsstats lagstiftning utgör grund för att fastställa sanktioner.

…”

6 Enligt artikel 286.1 i unionens tullkodex upphäver den Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 450/2008 av den 23 april 2008 om fastställande av en tullkodex för gemenskapen (Moderniserad tullkodex) (EUT L 145, 2008, s. 1), genom vilken rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, 1992, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4), upphävdes.

Förordning nr 450/2008

7 I artikel 86 i förordning nr 450/2008, med rubriken ”Upphörande”, föreskrevs följande:

”1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 68 och gällande bestämmelse om de fall när ett import- eller exporttullbelopp som svarar mot en tullskuld inte uppbärs på grund av att gäldenärens insolvens har fastställts på rättslig väg, ska en tullskuld vid import eller export upphöra på något av följande sätt:

…

e) Om varor som omfattas av import- eller exporttullar beslagtas och samtidigt eller därefter förverkas.

…”

Förordning nr 2913/92

8 I artikel 202 i förordning nr 2913/92 föreskrevs följande:

”1. En tullskuld vid import uppkommer genom

a) olaglig införsel till [Europeiska] gemenskapens tullområde av tullpliktiga varor, eller

b) olaglig införsel av tullpliktiga varor som finns i en frizon eller ett frilager till en annan del av tullområdet.

I denna artikel avses med olaglig införsel all införsel som strider mot artiklarna 38–41 och artikel 177 andra strecksatsen.

2. Tullskulden uppkommer i det ögonblick då varorna olagligen införs.

…”

9 I artikel 233 i förordningen, med rubriken ”Upphörande av tullskuld”, föreskrevs följande:

”Utan att det påverkar tillämpningen av gällande bestämmelser om preskription av en tullskuld och om de fall när en sådan skuld inte uppbärs på grund av att gäldenärens insolvens har fastställts på rättslig väg, skall en sådan tullskuld upphöra

…

d) om varor för vilka en tullskuld har uppstått enligt artikel 202 tas i beslag i samband med att de olagligen införs och samtidigt eller därefter förverkas.

…”

Direktiv 2008/118

10 I artikel 2 b i direktiv 2008/118 föreskrivs följande:

”Punktskattepliktiga varor ska beläggas med punktskatt vid tidpunkten för

…

b) införseln till gemenskapens territorium.”

11 I artikel 7.1 och 7.2 i samma direktiv föreskrivs följande:

”1. Skattskyldighet för punktskatt inträder när varan släpps för konsumtion och i den medlemsstat där detta sker.

2. Frisläppande för konsumtion ska vid tillämpningen av detta direktiv anses föreligga vid

…

d) import av punktskattepliktiga varor, även otillåten, såvida inte de punktskattepliktiga varorna omedelbart efter importen hänförs till ett uppskovsförfarande.”

Mervärdesskattedirektivet

12 I artikel 2.1 d i mervärdesskattedirektivet föreskrivs följande:

”Följande transaktioner skall vara föremål för mervärdesskatt:

…

d) Import av varor.”

13 I artikel 70 i mervärdesskattedirektivet föreskrivs följande: ”Den beskattningsgrundande händelsen skall anses inträffa och mervärdesskatten bli utkrävbar vid den tidpunkt då importen av varorna äger rum.”

14 I artikel 71.1 andra stycket föreskrivs att ”[o]m de importerade varorna är föremål för tullar, jordbruksavgifter eller avgifter med motsvarande verkan vilka har fastställts inom ramen för en gemensam politik, skall … den beskattningsgrundande händelsen anses inträffa och mervärdesskatten bli utkrävbar när den avgiftsgrundande händelsen för dessa tullar och avgifter inträffar respektive när tullarna eller avgifterna blir utkrävbara”.

Litauisk rätt

15 Artikel 93 i Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymas (Republiken Litauens lag om skatteförvaltning) av den 13 april 2004 (Žin., 2004, nr 63–2243), har rubriken ”Upphörande av skattskyldigheten”. I punkt 2.3 i den artikeln föreskrevs att ”varje skyldighet vad beträffar de skatter som handhas av tullen ska också upphöra … om smuggelvarorna beslagtas vid tidpunkten för den olagliga införseln av dessa och samtidigt eller därefter förverkas”.

16 Denna bestämmelse upphävdes med verkan från och med den 1 januari 2017 och ersattes av följande bestämmelser:

– Artikel 20.2 i Lietuvos Respublikos akcizų įstatymas (Republiken Litauens lag om punktskatt) av den 30 oktober 2001 (Žin., 2001, nr 98-3482), i dess lydelse enligt lag nr XII 2696 av den 3 november 2016 (TAR, 2016, nr 2016-26860), i vilken det föreskrivs att ”skyldigheten att betala punktskatt till tullen ska med nödvändiga ändringar upphöra i de fall som anges i artikel 124.1 d–g i unionens tullkodex”.

– Artikel 121.2 i Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymas (Republiken Litauens lag om mervärdesskatt) av den 5 mars 2002 (Žin., 2002, nr 35-1271), i dess lydelse enligt lag nr XII 2697 av den 3 november 2016 (TAR, 2016, nr 2016-26861), i vilken det föreskrivs att ”skyldigheten att betala mervärdesskatt vid import till tullen ska med nödvändiga ändringar upphöra i de fall som anges i artikel 124.1 d–g i unionens tullkodex”.

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

17 UB, klaganden i det nationella målet, som agerade tillsammans med en grupp medbrottslingar, organiserade det olagliga införandet (smuggling) av punktskattepliktiga varor från Belarus till Litauen. På en avlägsen plats, den 22 september 2016, kastades 6 000 cigarettpaket (nedan kallade de aktuella varorna) över landsgränsen och hämtades upp. Det motorfordon som transporterade de aktuella varorna inom Litauen stoppades samma dag av gränsvakter, vilka beslagtog varorna.

18 Genom strafföreläggande av den 23 januari 2017 beslutade Vilniaus apygardos teismas (Regionala domstolen i Vilnius) att UB skulle dömas för brott, påföras böter på 16 947 euro och att de aktuella varorna skulle förverkas samt förstöras.

19 Det regionala tullkontoret i Kaunas beslutade mot bakgrund av strafföreläggandet att UB var skyldig att, solidariskt (*in solidum*) med utomstående, betala skatt bestående av 10 237 euro i punktskatt och 2 679 euro i mervärdesskatt vid import, jämte 1 674 euro respektive 438 euro i dröjsmålsränta. Vad däremot gäller tullen beräknade eller registrerade det regionala tullkontoret inte tullbeloppet, eftersom det ansåg att tullskulden hade upphört i enlighet med artikel 124.1 e i unionens tullkodex.

20 UB begärde omprövning av beslutet, varpå tullavdelningen vid finansministeriet fastställde det beslut som hade fattats av det regionala tullkontoret i Kaunas genom beslut av den 9 maj 2018.

21 UB överklagade till Vilniaus apygardos administracinis teismas (Regionala förvaltningsdomstolen i Vilnius). UB gjorde i huvudsak gällande att eftersom tullskulden hade upphört på den grund som föreskrivs i artikel 124.1 e i unionens tullkodex borde UB:s skyldighet att betala punktskatt och mervärdesskatt vid import också anses ha upphört.

22 Genom dom av den 30 oktober 2018 ogillade Vilniaus apygardos administracinis teismas (Regionala förvaltningsdomstolen i Vilnius) överklagandet, eftersom det helt saknade rättslig grund. Nämnda domstol fann bland annat att unionens tullkodex inte reglerade de grunder som medför att skyldigheten att betala punktskatt och/eller mervärdesskatt vid import upphör.

23 UB överklagade den domen till Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litauens högsta förvaltningsdomstol), det vill säga den hänskjutande domstolen.

24 Den hänskjutande domstolen vill få klarhet i huruvida ett beslag och ett förverkande, såsom de som är aktuella i det nationella målet, utgör en grund för upphörande av tullskulden enligt artikel 124.1 e i unionens tullkodex. Den hänskjutande domstolen har påpekat att lydelsen i denna bestämmelse skiljer sig från lydelsen i artikel 233 första stycket d i förordning nr 2913/92, i vilken det uttryckligen föreskrevs att smuggelvarorna ska tas i beslag ”i samband med att de olagligen införs” för att tullskulden ska anses ha upphört. Det skulle således vara möjligt att finna att det enligt unionens tullkodex numera är irrelevant vid vilken tidpunkt beslaget sker och att tullskulden upphör även om smuggelvarorna beslagtas efter det att de redan har förts in i unionens tullområde, det vill säga utanför det område där det första tullkontoret inom unionens tullområde är beläget.

25 Den hänskjutande domstolen vill vidare få klarhet i vilken betydelse det har för skyldigheten att betala punktskatt och mervärdesskatt vid import att tullskulden upphör. Den hänskjutande domstolen har i detta avseende påpekat att även om EU-domstolens praxis, inbegripet domen av den 29 april 2010, Dansk Transport og Logistik (C-230/08, EU:C:2010:231), förefaller förutsätta

att det finns en ”parallellitet” mellan upphörandet av tullskulden, å ena sidan, och upphörandet av andra skyldigheter avseende skatt, såsom skyldigheten att betala punktskatt och mervärdesskatt vid import, å andra sidan, innehåller varken direktiv 2008/118 eller mervärdesskattedirektivet några bestämmelser som föreskriver att dessa skyldigheter upphör när varor olagligen förs in och därefter beslagtas och förverkas.

26 Mot denna bakgrund beslutade Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litauens högsta förvaltningsdomstol) att vilandeförklara målet och ställa följande frågor till EU-domstolen:

”1) Ska artikel 124.1 e i [unionens tullkodex] tolkas så, att en tullskuld upphör när smuggelvaror, i en sådan situation som den som föreligger i detta fall, har beslagtagits och därefter förverkats efter det att de olagligen redan har förts in (släppts för konsumtion) i unionens tullområde?

2) Om den första frågan besvaras jakande, ska då artiklarna 2 b och 7.1 i [direktiv 2008/118] samt artiklarna 2.1 d och 70 i [mervärdesskattedirektivet] tolkas så, att skyldigheten att betala punktskatt och/eller mervärdesskatt inte upphör när smuggelvaror, såsom i förevarande fall, beslagtas och därefter förverkas efter det att de olagligen redan har förts in (släppts för konsumtion) i unionens tullområde, även om tullskulden har upphört på den grund som föreskrivs i artikel 124.1 e i [unionens tullkodex]?”

Prövning av tolkningsfrågorna

Den första frågan

27 Den hänskjutande domstolen har ställt den första frågan för att få klarhet i huruvida artikel 124.1 e i unionens tullkodex ska tolkas så, att tullskulden upphör när varor beslagtas och därefter förverkas efter det att de olagligen redan har förts in i unionens tullområde.

28 Domstolen erinrar inledningsvis om att vid tolkningen av en unionsbestämmelse ska inte bara lydelsen beaktas, utan också sammanhanget och de mål som eftersträvas med de föreskrifter som bestämmelsen ingår i. Därutöver ska bland annat förarbetena till bestämmelserna beaktas (dom av den 5 april 2022, C-140/20, Commissioner of An Garda Síochána, …, punkt 32).

29 Vad gäller lydelsen av artikel 124.1 e i unionens tullkodex föreskrivs i denna bestämmelse att en tullskuld vid import eller export, utan att det påverkar tillämpningen av gällande bestämmelser om de fall när ett import- eller exporttullbelopp som svarar mot en tullskuld inte uppbärs på grund av att gäldenärens insolvens har fastställts på rättslig väg, ska upphöra bland annat om smuggelvaror som omfattas av import- eller exporttullar förverkas eller beslagtas och samtidigt eller därefter förverkas.

30 Lydelsen i denna bestämmelse hänvisar följaktligen inte till den tidpunkt då varorna beslagtas som ett villkor för att tullskulden ska upphöra.

31 Såsom generaladvokaten har påpekat i punkterna 30, 34 och 35 i sitt förslag till avgörande skiljer sig lydelsen i denna bestämmelse, som har ersatt artikel 86.1 e i förordning nr 450/2008, från lydelsen i artikel 233 första stycket d i förordning nr 2913/92, i vilken det uttryckligen hänvisades till beslag ”i samband med att [varorna] olagligen införs” i unionens tullområde.

32 Enligt det förfarande som införts genom artikel 233 första stycket d i förordning nr 2913/92 krävdes det, för att ett beslag skulle medföra att en tullskuld upphörde, att de varor som förts in till gemenskapens tullområde beslagtagits innan varorna hade passerat det första tullkontoret som är beläget inom gemenskapens tullområde (se, för ett liknande resonemang, dom av den 29 april 2010, Dansk Transport og Logistik, C-230/08, EU:C:2010:231, punkt 50).

33 När unionslagstiftaren antog artikel 86.1 e i förordning nr 450/2008 och därefter artikel 124.1 e i unionens tullkodex, valde denne att inte längre kräva att varorna beslagtas samtidigt som de förs in i unionens tullområde för att tullskulden ska upphöra.

34 Den omständigheten att beslaget och det efterföljande förverkandet skedde efter det att varorna olagligen hade förts in i unionens tullområde påverkar således inte tillämpningen av artikel 124.1 e i unionens tullkodex, vilket innebär att tullskulden avseende varorna ska anses ha upphört även i detta fall.

35 Denna tolkning av artikel 124.1 e i unionens tullkodex är förenlig med de mål som eftersträvas med unionens tullkodex, vilka bland annat omfattar inrättandet av effektiva, avskräckande och proportionella sanktioner på lämplig nivå på hela den inre marknaden, i syfte att skydda unionens ekonomiska intressen, i den mening som avses i skälen 11 och 23 i unionens tullkodex.

36 Det ska i detta hänseende preciseras att upphörandet av tullskulden inte på något sätt utgör hinder för att ålägga sanktioner för underlåtenhet att iaktta tullagstiftningen.

37 Enligt artikel 42.1 i unionens tullkodex ska nämligen varje medlemsstat fastställa effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner för överträdelser av tullagstiftningen. Enligt artikel 124.2 i unionens tullkodex ska tullskulden, vid tillämpning av sanktioner för tullöverträdelser, inte anses ha upphört om import- eller exporttullar eller förekomst av en tullskuld enligt en medlemsstats lagstiftning utgör grund för att fastställa sanktioner.

38 Det upphörande av tullskulden som föreskrivs i artikel 124.1 e i unionens tullkodex vid beslag och förverkande av varor efter det att de olagligen införts i unionens tullområde kan således inte hindra tillämpningen av sanktioner eller skada deras avskräckande verkan.

39 Mot denna bakgrund ska den första frågan besvaras enligt följande. Artikel 124.1 e i unionens tullkodex ska tolkas så, att tullskulden upphör när varor beslagtas och därefter förverkas efter det att de olagligen redan har förts in i unionens tullområde.

Den andra frågan

40 Den hänskjutande domstolen har ställt den andra frågan för att få klarhet i huruvida artikel 2 b och artikel 7.1 i direktiv 2008/118 samt artikel 2.1 d och artikel 70 i mervärdesskattedirektivet ska tolkas så, att upphörande av tullskulden på den grund som föreskrivs i artikel 124.1 e i unionens tullkodex medför upphörande av skulden avseende punktskatt respektive mervärdesskatt för de varor som olagligen förts in i unionens tullområde.

41 Vad gäller skyldigheten att betala punktskatt erinrar domstolen om att enligt artikel 2 b i direktiv 2008/118 ska punktskattepliktiga varor beläggas med punktskatt vid den tidpunkt då de förs in till unionens territorium. Enligt artikel 7.1 i direktivet inträder skattskyldighet för punktskatt när varan släpps för konsumtion och i den medlemsstat där detta sker. I artikel 7.2 d i

nämnda direktiv föreskrivs att begreppet ”frisläppande för konsumtion” omfattar import av punktskattepliktiga varor, även otillåten, såvida de inte omedelbart efter importen hänförs till ett uppskovsförfarande.

42 Såsom generaladvokaten har påpekat i punkt 42 i sitt förslag till avgörande innehåller direktiv 2008/118 inte någon bestämmelse som innebär att skyldigheten att betala punktskatt upphör när den tullskuld som avser smuggelvarorna upphör på den grund som föreskrivs i artikel 124.1 e i unionens tullkodex. Härav följer att punktskatt på sådana varor förblir utkrävbar när skattskyldighet för punktskatt väl har inträtt.

43 Denna bedömning stöds av den omständigheten att om de olagligen införda varorna beslagtas och förverkas av myndigheterna efter det att de lämnat det första tullkontoret inom unionen ska det anses att de har införts till unionen, vilket innebär att skattskyldighet för dessa varor har inträtt (se, analogt, dom av den 29 april 2010, Dansk Transport og Logistik, C-230/08, EU:C:2010:231, punkt 74).

44 De varor som har varit föremål för en sådan olaglig införsel ska anses ha släppts för konsumtion, vilket medför att det faktum att de, efter att ha tagits i beslag och förverkats, senare hänförs till ett tullagerförfarande inte har någon betydelse för frågan huruvida punktskatten kan tas ut (se, analogt, dom av den 29 april 2010, Dansk Transport og Logistik, C-230/08, EU:C:2010:231, punkt 81).

45 Eftersom de aktuella varorna i förevarande fall beslagtogs och förverkades efter det att de hade släppts för konsumtion i den mening som avses i artikel 7.2 d i direktiv 2008/118, förblir punktskatten utkrävbar. Den omständigheten att den motsvarande tullskulden har upphört är inte relevant i detta avseende.

46 Vad gäller skyldigheten att betala mervärdesskatt konstaterar domstolen att enligt artikel 2.1 d i mervärdesskattedirektivet ska import av varor vara föremål för mervärdesskatt. Enligt artikel 70 i mervärdesskattedirektivet ska den beskattningsgrundande händelsen anses inträffa och mervärdesskatten bli utkrävbar vid den tidpunkt då importen av varorna äger rum.

47 Enligt fast rättspraxis har mervärdesskatt vid import och tull i huvudsak jämförbara egenskaper, eftersom de uppstår genom import till unionen och det efterföljande utsläppandet på marknaderna i medlemsstaterna. Denna parallellitet bekräftas av att artikel 71.1 andra stycket i mervärdesskattedirektivet ger medlemsstaterna rätt att knyta den beskattningsgrundande händelsen för mervärdesskatt vid import och dess utkrävbarhet till den avgiftsgrundande händelsen för tull och dess utkrävbarhet (dom av den 3 mars 2021, Hauptzollamt Münster (Födelseort för mervärdesskatt), C-7/20, EU:C:2021:161, punkt 29 och där angiven rättspraxis).

48 Utöver tullskulden kan således även ett krav på mervärdesskatt uppkomma om det, mot bakgrund av det enskilda rättsstridiga agerande som gett upphov till tullskulden, kan antas att de aktuella varorna har släppts ut på unionens marknad och därmed kunnat bli föremål för konsumtion, det vill säga för den handling som är mervärdesskattepliktig (dom av den 3 mars 2021, Hauptzollamt Münster (Födelseort för mervärdesskatt), C-7/20, EU:C:2021:161, punkt 30 och där angiven rättspraxis).

49 Mervärdesskattedirektivet innehåller inte någon bestämmelse som innebär att skyldigheten att betala skatt upphör när den tullskuld som avser smuggelvarorna upphör på den grund som föreskrivs i artikel 124.1 e i unionens tullkodex. Härav följer att mervärdesskatt på sådana varor förblir utkrävbar när skattskyldighet för mervärdesskatt väl har inträtt.

50 Denna bedömning stöds av den omständigheten att när varorna har tagits i beslag och förverkats efter det att de lämnat det första tullkontoret inom unionens tullområde har mervärdesskattskyldigheten redan inträtt och mervärdesskatten kan därför tas ut (se, analogt, dom av den 29 april 2010, Dansk Transport og Logistik, C-230/08, EU:C:2010:231, punkt 94).

51 Eftersom de aktuella varorna i förevarande fall beslagtogs och förverkades efter det att de importerats, i den mening som avses i artikel 70 i mervärdesskattedirektivet, förblir mervärdesskatten utkrävbar. Den omständigheten att den motsvarande tullskulden har upphört är inte relevant i detta avseende.

52 Mot denna bakgrund ska den andra frågan besvaras enligt följande. Artikel 2 b och artikel 7.1 i direktiv 2008/118 samt artikel 2.1 d och artikel 70 i mervärdesskattedirektivet ska tolkas så, att upphörande av tullskulden på den grund som föreskrivs i artikel 124.1 e i unionens tullkodex inte medför upphörande av skulden avseende punktskatt respektive mervärdesskatt för de varor som olagligen förts in i unionens tullområde.

Rättegångskostnader

53 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i det nationella målet utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den hänskjutande domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (andra avdelningen) följande:

1) Artikel 124.1 e i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen ska tolkas så, att tullskulden upphör när varor beslagtas och därefter förverkas efter det att de olagligen redan har förts in i Europeiska unionens tullområde.

2) Artikel 2 b och artikel 7.1 i rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG samt artikel 2.1 d och artikel 70 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ska tolkas så, att upphörande av tullskulden på den grund som föreskrivs i artikel 124.1 e i förordning nr 952/2013 inte medför upphörande av skulden avseende punktskatt respektive mervärdesskatt för de varor som olagligen förts in i Europeiska unionens tullområde.

Underskrifter